

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27CoP/29/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119207001
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martina Trnavská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3119207001.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Martiny Trnavskej a sudkýň JUDr. Ľubice Bajzovej a JUDr. Aleny Záhumenskej v právnej veci navrhovateľa H., proti osobe výživou povinnej - otcovi H., zastúpeného J., o určenie výživného pre plnoleté dieťa, na odvolanie osoby výživou povinnej - otcovi proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 6. decembra 2021, č. k. 18Pc/19/2019-114, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom zo dňa 6. decembra 2021 č. k. 18Pc/19/2019-114 súd prvej inštancie uložil otcovi navrhovateľa, ako osobe výživou povinnej, prispievať na výživu navrhovateľa sumou 100 Eur mesačne s účinnosťou od 01.09.2019 do 22.07.2020, sumou 70 Eur mesačne od 23.07.2020 do 22.09.2020, sumou 50 Eur mesačne od 23.09.2020 do 30.06.2021 a sumou 120 Eur mesačne od 01.07.2021, vždy k 15. dňu v mesiaci vopred k rukám navrhovateľa a zaplatiť zameškané výživné za obdobie od 01.09.2019 do 06.12.2021 v sume 2.297,56 Eur v mesačných splátkach po 50 Eur, zročných vždy do 15. dňa v mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku až do úplného vyrovnania dlhu, so stratou výhody splátok v prípade neuhradenia čo i len jednej z nich. Vo zvyšku návrh zamietol. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ podaným návrhom žiadal, aby súd určil jeho otcovi povinnosť prispievať na jeho výživu sumou 200 Eur mesačne, pretože rozhodnutím Okresného súdu Trenčín zo dňa 25.09.2018 č. k. 17Pc/5/2018 bolo určené, že vyživovacia povinnosť otca navrhovateľa ku dňu 31.08.2017 zanikla. Z predložených dôkazov zistil, že navrhovateľ odo dňa 01.09.2019 je študentom VŠ a aktuálne študuje v 3. ročníku bakalárskeho štúdia dennou formou. Z uvedeného vyplýva, že navrhovateľ nie je schopný živiť sa vlastnou prácou, pretože sa pripravuje na budúce povolanie štúdiom na vysokej škole. S poukazom na uvedené skutočnosti dospel k záveru, že týmto došlo v zmysle § 62 ods. 1 Zákona o rodine k obnoveniu vyživovacej povinnosti otca k navrhovateľovi od 01.09.2019, kedy začal navrhovateľ študovať na vysokej škole. Navrhovateľ býva spolu s bratom a ich matkou v spoločnej domácnosti v dvojizbovom byte. Výdavky spojené so štúdiom na vysokej škole (náklady na kúpu študijnej literatúry, kníh, písacích potrieb, papiera, karta ISIC, poplatok za školné, poplatok za členstvo v knižnici, náklady na tlačiarenské služby ohľadom školských prác, ako aj jednorazové náklady na kúpu notebooku za účelom dištančnej výučby, na opravu počítača), ostatné bežné náklady (na stravu, oblečenie, obuv, mobilný telefón, hygienické potreby), náklady na športové aktivity (kúpa brankárskych rukavíc a kopačiek), ktoré špecifikoval a ich nevyhnutnosť vysvetlil, považoval za oprávnené a primerané potreby, zodpovedajúce veku navrhovateľa, jeho vysokoškolskému štúdiu. Celková priemerná mesačná výška týchto výdavkov predstavuje podľa tvrdenia navrhovateľa cca 300 Eur. Ďalej zistil, že v období od 01.09.2019 do 28.11.2019 otec navrhovateľa pracoval a dosahoval príjem cca 10.000 Kč mesačne

v čistom, t.j. vo výške 388,35 Eur po prerátaní na menu Euro podľa kurzu platného ku dňu vyhlásenia rozsudku. Následne od 29.11.2019 do 12.06.2020 otec navrhovateľa vykonával trest odňatia slobody. Na vec aplikoval ustanovenie § 75 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine, pretože príjem otca navrhovateľa poklesol z dôvodu, že si odpykával trest odňatia slobody za trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, odsek 3 písm. b) Trestného zákona, za ktorý mu bol súdom uložený trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov, a preto je potrebné vychádzať z potenciálneho príjmu, ktorý by otec navrhovateľa mohol dosiahnuť, teda príjem vo výške 10.000 Kč mesačne v čistom, ktorý otec navrhovateľa dosahoval zo svojej pracovnej činnosti pred nástupom na výkon trestu odňatia slobody. Poukázal na záver Najvyššieho súdu SR v rozsudku sp. zn. 3Cdo 236/2018 zo dňa 20.02.2019. V dôsledku pandémie koronavírusu, otec navrhovateľa, vzhľadom na druh ním vykonávanej práce trénera kanoistiky a veslovania, nemohol riadne pokračovať v tejto činnosti a dosahovať zárobok z nej. Preto sa podľa názoru súdu otec navrhovateľa dôvodne zaevidoval na úrade práce v Prahe dňa 23.07.2020 ako uchádzač o zamestnanie a získal tak síce nižší, ale štátom garantovaný pravidelný mesačný príjem v podobe podpory nezamestnanosti. Súd prvej inštancie potom za obdobie od 23.07.2020 vychádzal z výšky príjmu otca navrhovateľa - podpory v nezamestnanosti, ktorá mu bola priznaná od 23.07.2020 vo výške 5.314 Kč, od 23.09.2020 vo výške 4.088 Kč, od 23.11.2020 vo výške 3.679 Kč po zostávajúcu podpornú dobu, ktorej celková dĺžka je 11 mesiacov. K zlepšeniu situácie na strane otca navrhovateľa došlo od 01.07.2021, kedy sa zamestnal, pričom podľa potvrdenia zamestnávateľa dosahoval priemerný čistý zárobok vo výške 23.817,- Kč (935,39 Eur po prepočítaní kurzom platným v deň rozhodovania súdu). Čo sa týka výdavkov otca navrhovateľa a jeho majetkových pomerov, súd prvej inštancie zistil, že otec navrhovateľa býva v dvojizbovom byte, ktorý je podľa jeho vyjadrenia vo výlučnom vlastníctve jeho manželky. V spoločnej domácnosti žije s manželkou, ktorá je zamestnaná a jej príjem predstavuje sumu 50.000 - 55.000,- Kč mesačne brutto. Náklady na bývanie hradia spolu s manželkou. Celkovo svoje výdavky spočítal na sumu 15.000,- Kč (589,11 Eur podľa kurzu platného ku dňu rozhodovania súdu). Okrem toho zohľadnil aj jednu ďalšiu vyživovaciu povinnosť otca navrhovateľa, a to k synovi T., ku ktorému mu bolo určené výživné rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 12.02.2021 č. k. 20Pc/14/2019-170. Aktuálna výška výživného pre syna T. predstavuje sumu 50 Eur. K tomu otec navrhovateľa spláca aj zameškané výživné po 5 Eur. Celkovo tak prispieva synovi T. sumou 55 Eur mesačne. Z uvedených dôvodov dospel k záveru, že je opodstatnené určenie výživného v prospech navrhovateľa na sumu 100 Eur mesačne od 01.09.2019 do 22.07.2020 vychádzajúc zo zárobku otca vo výške 10.000 Kč/388,35 Eur mesačne. Súd má za to, že hoci príjem otca navrhovateľa nebol v danom období príliš vysoký, bol dostatočný na to, aby pokryl nevyhnutné výdavky ako otca, tak aj jeho dvoch synov. Po odpočítaní sumy 100 Eur a po zohľadnení jeho ďalšej vyživovacej povinnosti, ktorá bola za rovnaké obdobie stanovená v rovnakej sume, otcovi navrhovateľa zostane dostačujúca suma na zabezpečenie jeho nevyhnutných základných životných potrieb, pričom táto suma prevyšuje sumu životného minima stanovenú príslušnými predpismi Českej republiky. Od 23.07.2020 otec navrhovateľa začal poberať podporu v nezamestnanosti vo výške 5.314 Kč/206,40 Eur mesačne. Tomuto príjmu zodpovedá suma 70 Eur mesačne. Od 23.09.2020 došlo k zníženiu výšky podpory v nezamestnanosti na sumu 4.088,- Kč/163,80 Eur a od 23.11.2020 sa podpora v nezamestnanosti znížila na sumu 3.679 Kč/142,84 Eur mesačne. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že v celom uvedenom období, t. j. od 23.09.2020 do 30.06.2021, je primeraná suma výživného vo výške 50 Eur mesačne. Od 01.07.2021 sa otec navrhovateľa zamestnal a jeho čistý mesačný príjem predstavuje priemerne sumu 23.817,- Kč/935,39 Eur. Tento príjem po zohľadnení výdavkov na živobytie, ako aj jednej ďalšej vyživovacej povinnosti umožňuje otcovi prispievať na výživu navrhovateľa sumou 120 Eur mesačne. Uvedená suma zodpovedá majetkovým pomerom otca a odôvodneným potrebám navrhovateľa. Určením výživného vznikol otcovi navrhovateľa dlh na výživnom za obdobie od 01.09.2019 do dátumu vyhlásenia rozsudku 06.12.2021 vo výške 2.297,56 Eur. Za sledované obdobie otec navrhovateľovi na jeho výživu neprispel žiadnou sumou. Zameškané výživné súd povolil otcovi navrhovateľa v zmysle § 232 ods. 3 CSP splácať navrhovateľovi v mesačných splátkach po 50 Eur pod následkom straty výhody splátok, ak otec navrhovateľa nesplní riadne a včas čo i len jednu splátku. Keďže navrhovateľ svojim návrhom požadoval sumu vo výške 200 Eur, zamietol návrh navrhovateľa vo zvyšnej časti ako nedôvodný. Uvedol, že podľa § 52 CMP žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. Proti tomuto rozsudku v rozsahu výrokov I. a II. podal včas odvolanie otec ako osoba výživou povinná. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že navrhovateľovi prizná mesačné výživné vo výške 50 EUR a to od podania návrhu na začatie konania. Namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nereflektuje faktický stav, akurát mu dáva za vinu v minulosti „neplatenie“ výživného, aj napriek tomu, že si túto svoju chybu už dostatočne uvedomil a predovšetkým ju pocítil v rámci výkonu

nepodmienečného trestu. Namietal, že je vykreslený ako osoba, ktorá sa nedostavila bez ospravedlnenia k nariadenému pojednávaniu, napriek tomu, že žiadne predvolanie na pojednávanie na Okresnom súde v Trenčíne nebolo jeho zástupkyňi ani jemu doručené. Nesúhlasí so súdom stanovenou výškou výživného, lebo na platení takto stanoveného výživného nemá v súčasnej dobe dostatočný príjem a ani možnosť vyššieho zárobku z dôvodu stále nejstej epidemiologickej situácie a tiež s ohľadom na vek blízky veku odchodu do starobného dôchodku. Poukazoval, že navrhovateľ si mohol privyrobiť formou príjmu mimo hlavný pracovný pomer v rámci štúdia. Upozorňoval, že navrhovateľ ani jeho brat T. mu neboli schopní povedať, že začali študovať a že stále študujú, nemal ani možnosť celú vec prípadne riešiť dohodou.

3. Navrhovateľ k odvolaniu uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za vecne správne a navrhuje, aby ho odvolací súd potvrdil. Uviedol, že spolu s bratom s otcom nekomunikovali, pretože nevedeli, kde žije, otec neustále menil bydlisko, v Čechách si zmenil aj občianstvo. Aj v posledných rokoch komunikuje len cez svojho právneho zástupcu, a pritom sa vyhovára na svoju zlú finančnú situáciu. Uviedol, že o tom, že študuje na vysokej škole, vie otec 3 roky. Nesúhlasí so znížením sumy výživného, a ak súd vyhovie odvolaniu, trvá na tom, aby mu dlžnú sumu otec vyplatil naraz.

4. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 65 a § 66 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutom rozsahu ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. z nasledovných dôvodov:

5. V preskúmvanej veci odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku neuviedol svoje úvahy o svojej právomoci a o rozhodnom práve pre posúdenie vyživovacej povinnosti, hoci si to charakter veci ako veci s medzinárodným/cudzím prvkom vyžadoval. Cudzí prvok vo veci je daný tým, že osoba výživou povinná je občanom Českej republiky a má obvyklý pobyt v Čechách. Česká republika je členským štátom EÚ. Preto prichádzajú do úvahy právne predpisy EÚ upravujúce otázku rozhodného práva vo veciach vyživovacej povinnosti. Takýmto predpisom je nariadenie Rady (ES) č. 4/2009 o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone rozhodnutí a o spolupráci vo veciach vyživovacej povinnosti. Právomoc súdu Slovenskej republiky je daná podľa článku 3 písm. b/ nariadenia Rady (ES) č. 4/2009 obvyklý pobyt oprávneného navrhovateľa v Slovenskej republike. Podľa článku 15 nariadenia Rady (ES) č. 4/2009 rozhodné právo vo veciach vyživovacej povinnosti v členských štátoch je viazané Haagskym protokolom o rozhodnom práve pre vyživovaciu povinnosť z 23. novembra 2007. V zmysle čl. 3 Haagskeho protokolu sa vyživovacia povinnosť spravuje právnym poriadkom štátu obvyklého pobytu oprávneného. Keďže oprávnený má obvyklý pobyt v Slovenskej republike, je potrebné na posúdenie vyživovacej povinnosti použiť slovenské hmotné právo, konkrétne Zákon o rodine č. 36/2005 Z.z., ako správne vykonal súd prvej inštancie.

6. Tvrdenie otca v odvolaní, že žiadne predvolanie na pojednávanie na súd prvej inštancie nebolo jemu ani jeho advokátke doručené, nie je pravdivé. V spise na č.l. 75A sa nachádza Európsky formulár osvedčenia o doručení alebo nedoručení písomnosti, v ktorom Obvodní soud pro Prahu 10, na žiadosť súdu prvej inštancie, potvrdil vykonanie doručenia súdnej písomnosti - predvolania súdu prvej inštancie na pojednávanie nariadené na termín 28.10.2021 o 10.00 hod a náhradný termín 06.12.2021 o 10.00 hod v budove Okresného súdu Trenčín, poštou otcovi a zároveň pripojil potvrdenie o prevzatí súdnej písomnosti otcom dňom 23.08.2021 (doručenku do vlastných rúk). Splnomocnenie advokátky na svoje zastupovanie v danom súdnom konaní oznámil otec súdu prvej inštancie až 29.08.2021, teda po vykonanom doručení (viď č.l. 74 spisu). Súd prvej inštancie nemal preto povinnosť doručovať predvolanie jeho splnomocnenej zástupkyňi. Otec bol riadne a včas predvolaný na pojednávanie, na ktorom došlo k vyhláseniu napadnutého rozsudku. Súd prvej inštancie v ods. 5 odôvodnenia rozsudku pravdivo uviedol, že za účelom prejednávania veci nariadil na deň 06.12.2021 pojednávanie, na ktoré sa otec nedostavil, hoci mal predvolanie riadne a včas doručené, svoju neúčast' neospravedlnil a o odročenie pojednávania nepožiadaval. Súd prvej inštancie postupoval správne, keď prejednal vec v neprítomnosti otca navrhovateľa. Uvedená odvolacia námietka je bez významu.

7. K hmotnoprávnym námietkam odvolateľa odvolací súd poukazuje na správne a riadne odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie, s ktorým sa stotožňuje, a v celom rozsahu naň podľa § 387 ods. 2 C.s.p. odkazuje.

8. Súd prvej inštancie vo vzťahu k dostatočnosti súčasných zárobkových pomerov otca pre plnenie vyživovacej povinnosti v určenej sume a k jeho reálnym možnostiam uviedol, že priemerný čistý mesačný príjem otca predstavuje sumu 23.817,- Kč/935,39 Eur a zhodnotil, že tento príjem po zohľadnení výdavkov na živobytie ako aj jednej ďalšej vyživovacej povinnosti mu umožňuje prispievať na výživu navrhovateľa sumou 120 Eur mesačne a že uvedená suma zodpovedá majetkovým pomerom otca a odôvodneným potrebám navrhovateľa. Odvolací súd sa stotožňuje s uvedeným hodnotením veci súdom prvej inštancie. Suma 120 Eur mesačne, ktorá bola určená ako aktuálne výživné, predstavuje cca 12% z čistého príjmu otca (935,39 Eur mesačne). Po zohľadnení tvrdených výdavkov otca vyhodnotených súdom prvej inštancie ako primeraných (nie však nevyhnutných) vo výške 589,11 Eur a zohľadnení výživného pre navrhovateľa vo výške 120 Eur mesačne vrátane mesačných splátok dlhu na zročnom výživnom vo výške 50 Eur mesačne a jeho ďalšej vyživovacej povinnosti vrátane splátky dlhu na zročnom výživnom vo výške 55 Eur mesačne, stále otcovi zostáva z príjmu suma dostatočná pre zabezpečenie aj iných nie nevyhnutných výdavkov.

9. K námietke otca ohľadom požadovaného privyrobenia si navrhovateľa popri štúdiu odvolací súd uvádza, že navrhovateľovi bolo priznané výživné (bola obnovená vyživovacia povinnosť otca) práve preto, že nie je schopný sám sa živiť z dôvodu jeho sústavnej prípravy na budúce povolanie. Zatiaľ čo rodič je zo zákona povinný vyživovať svoje dieťa, pokiaľ nie je schopné samo sa živiť, dieťa nemá zákonom uloženú povinnosť zabezpečovať si príjem popri sústavnej príprave na budúce povolanie. Okrem toho pre posúdenie takýchto príjmov ako vlastných príjmov dieťaťa, ktoré by ovplyvňovali rozsah vyživovacej povinnosti, by muselo ísť o príjmy, ktoré majú určitú povahu trvalosti a opakovateľnosti. Ojedinelé príjmy dieťaťa, ktoré docieli napr. svojou pracovnou činnosťou v období školských prázdnin, nemôžu ovplyvniť výšku vyživovacej povinnosti povinného, jednak vzhľadom na to, že len málo zasahujú do priemeru, z ktorého je táto povinnosť stanovená, jednak vzhľadom na to, že slúžia oprávnenému k dosiahnutiu určitého prílepku, nie však k úhrade jeho základných osobných potrieb (R 76/68).

10. Súd prvej inštancie nedával otcovi za vinu neplatenie výživného, ako otec tvrdí v odvolaní. Túto skutočnosť súd prvej inštancie neuviedol medzi okolnosťami, ktoré bral do úvahy pre svoje rozhodnutie. Odsúdením otca pre neplatenie výživného sa zaoberal len v súvislosti s jeho obranou o neschopnosti plniť výživné v čase, keď vykonával trest odňatia slobody pre zanedbanie povinnej výživy. S uvedenou obranou otca sa vysporiadal s prihliadnutím na princíp potenciality príjmov podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, ktorý správne aplikoval a interpretoval na danú vec. Záujem zákonodarcu na tom, aby v rámci majetkových vzťahov odvodených od príslušných osobných rodinnoprávných vzťahov boli uspokojené potreby subjektov týchto vzťahov, siaha až do tej miery, že umožňuje hodnotiť nielen životné okolnosti a pomery, ktoré sú reálne dané (prednosť pred princípom fakticity), ale aj tie, ktoré by za určitých podmienok mohli existovať. Je to odôvodnené existenčným charakterom výživného a v potrebe zabrániť povinnému, aby svojím konaním znižoval jeho rozsah. V prípade výkonu trestu odňatia slobody by sa malo vychádzať z predchádzajúcich príjmov a majetkových pomerov povinného (rozsudok Krajského súdu v Ústí nad Labem zo dňa 23. januára 1998 sp. zn. 10Co/550/2001). Ak sa zbavil rodič svojim úmyselným konaním, pre ktoré bola na neho uvalená väzba, objektívnej možnosti plniť svoju vyživovaciu povinnosť voči svojmu maloletému dieťaťu, nemožno túto skutočnosť počítať na ťarchu dieťaťa, ktoré má základné právo na rodičovskú starostlivosť a výchovu (nález Ústavného súdu ČR zo 06.02.2008 sp.zn. IV.ÚS 1181/07).

11. K námietke otca o možnosti vyriešenia veci dohodou, odvolací súd poukazuje na správnu obranu navrhovateľa, že odvolateľ vedel o návrhu už tri roky, podľa čl. 5 spisu od 26.09.2019, kedy mu bol návrh doručený, napriek tomu po celý čas nevykonával kroky smerom k zmiernemu vyriešeniu sporu.

12. Uplatnené dôvody odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie potom nebolo možné považovať za opodstatnené, a preto bolo potrebné rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu potvrdiť.

13. Súd prvej inštancie rozhodol správne aj o náhrade trov konania.

14. Podľa § 387 ods. 1 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

15. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania, potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

16. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Civilný mimosporový poriadok v ustanovení § 52 upravuje základnú zásadu náhrady trov konania v mimosporovom procese, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. V konaní nebola zistená žiadna okolnosť, ktorá by oprávňovala súd rozhodnúť o náhrade trov konania podľa ustanovenia § 55 CMP.

17. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu krajského súdu 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak dieťa dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) alebo návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia u miestne príslušného súdu podľa zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok.

Rozhodnutie o peňažnej povinnosti vo vzťahu k maloletému možno vykonať cestou exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov a to exekúciou zrážkami zo mzdy a z iných príjmov, prikázaním pohľadávky, prikázaním pohľadávky z účtu v banke, prikázaním iných peňažných pohľadávok, postihnutím iných majetkových práv, exekúciou na obchodný podiel, predajom hnutelných vecí, predajom cenných papierov, predajom nehnuteľnosti, predajom podniku, príkazom na zadržanie vodičského preukazu.

Rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému možno vykonať cestou súdneho výkonu rozhodnutia podľa zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok a to odňatím maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a odovzdaním tomu, komu bol podľa rozhodnutia zverený, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnené premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať.